

KAMPEERBELEID

GEMEENTE OOST GELRE

- vastgesteld door de gemeenteraad op 29 januari 2008
- bekend gemaakt op 15 februari 2008 door middel van publicatie in Elna en Groenlose Gids

1. INLEIDING

1.1 Intrekking wet op de Openluchtrecreatie

De Wet op de openluchtrecreatie (hierna: Wor) zal per 1 januari 2008 komen te vervallen. Gemeenten zullen voortaan zelf vorm moeten geven aan het kampeerbeleid. Het rijk heeft besloten tot intrekking van de Wor vanuit het streven naar deregulering. De moderne overheid dient in de visie van het kabinet terughoudender te zijn in wat zij regelt en dient meer ruimte te bieden aan burgers en hun organisaties. Het beleid voor verblijfsrecreatie moet gericht zijn op het geven van meer ruimte aan ondernemers om aan de eisen van de consument te kunnen voldoen en zo de concurrentiepositie te behouden (uit: Agenda Vitaal Platteland). Het kabinet is voorts van mening dat de centrale doelstelling van de Wor, namelijk een bijdrage te leveren aan een grotere verscheidenheid aan kampeervormen, niet is gerealiseerd. Verscheidenheid aan kampeervormen kan volgens het kabinet daarom niet zozeer via regelgeving worden beïnvloed, maar door de vraag ernaar en doordat op gemeentelijk niveau bepaalde kampeervormen al dan niet worden toegestaan.

De Wor bevat regels over de ruimtelijke spreiding en diversiteit van het kampeeraanbod, de kampeerovereenkomst en voorschriften op het gebied van hygiëne, gezondheid en veiligheid. Deze laatste aspecten zijn vastgelegd in het Besluit Hygiëne, Gezondheid en Veiligheid Kampeerterrijnen. De intrekking van de Wor vindt in twee fasen plaats. De bepalingen over het kamperen blijven tot 1 januari 2008 van kracht. Het Besluit Hygiëne, Gezondheid en Veiligheid Kampeerterrijnen is met ingang van 1 november 2005 vervallen. De in het besluit opgenomen onderwerpen zijn inmiddels geregeld in andere wet- en regelgeving zoals de Wet milieubeheer en het Waterleidingsbesluit. Voor andere onderwerpen ontbreekt de noodzaak van regelgeving.

Door de intrekking van de Wor vervalt de basis onder de huidige kampeervergunningen, ontheffingen en verordeningen. Gemeenten moeten eigen keuzes maken ten aanzien van het reguleren van kamperen op hun grondgebied. Regulering kan plaatsvinden binnen bestaande instrumenten zoals het bestemmingsplan en de Algemene Plaatselijke Verordening (APV).

1.2 Leeswijzer

Bij het opstellen van het kampeerbeleid is rekening gehouden met het uitgangspunt van het kabinet om terughoudender te zijn in wat de overheid regelt en meer ruimte te bieden aan ondernemers zodat deze aan de eisen van de consument kunnen voldoen en hun concurrentiepositie kunnen behouden. In dit beleid wordt de inhoud van de Wor vertaald naar uitgangspunten die de gemeente Oost Gelre in de toekomst wenst te hanteren. Met de vertaling hiervan in bestemmingsplannen kan de gemeente ontwikkelingen ten aanzien van de openluchtrecreatie sturen en in goede banen leiden. Daarnaast zorgt deze notitie ervoor dat voor zowel burger als ondernemer duidelijk is wat de (on)mogelijkheden zijn op het gebied van kamperen in de gemeente Oost Gelre. Daarbij wordt ook aangegeven waar het onderscheid ligt tussen kamperen en andere vormen van verblijfsrecreatie. Het kampeerbeleid beoogt geen ruimtelijk afwegingskader te zijn op basis waarvan initiatieven met betrekking tot verblijfsrecreatie ruimtelijk kunnen worden getoetst.

2. BELEIDSKADER

2.1 Provinciaal beleid

2.1.1 Streekplan Gelderland 2005

In het streekplan wordt onderscheid gemaakt tussen extensieve en intensieve verblijfsrecreatie.

Extensieve verblijfsrecreatie

Onder extensieve recreatie wordt verstaan: kleinschalige nevenactiviteiten, zijnde verhuur van recreatieve producten of horeca aan huis, een minicamping of gelijksoortige vormen met een beperkte capaciteit. De groeiende behoefte aan de beleving van natuur en landschap, rust, stilte, en het buitenleven in het algemeen heeft geleid tot nieuwe toeristische concepten als natuurtoerisme, cultuurtoerisme en plattelandstoerisme. Deze vormen van recreatie & toerisme kunnen een waardevolle bijdrage leveren aan de leefbaarheid van het landelijke gebied en kunnen ook een nieuwe functie vormen voor vrijgekomen agrarische bedrijven. De provincie wil dan ook de extensieve vormen van recreatie en toerisme stimuleren. Voorwaarde blijft dat de extensieve vormen van recreatie te verenigen moeten zijn met natuur- en landschapsdoelstellingen. Dit geldt met name binnen het groenblauwe raamwerk en de waardevolle landschappen. Bezien vanuit de kwetsbaarheid van de EHS-natuur is het "nee, tenzij"-regime ook van toepassing op extensieve vormen van verblijfsrecreatie, tenzij het gaat om functieverandering van vrijkomende (agrarische) bebouwing.

Intensieve verblijfsrecreatie

In het multifunctioneel gebied geldt dat initiatieven voor intensieve vormen van recreatie en toerisme in beginsel mogelijk zijn. Daarbij dient een relatie te worden gelegd met de omgevingskenmerken en de bijdrage aan het regionaal toeristisch-recreatieve product. Gezien de bijzondere kenmerken en waarden in het groenblauwe raamwerk geldt een restrictief beleid ten aanzien van uitbreiding van intensieve recreatie. Intensivering van het ruimtegebruik binnen bestaande recreatieve bestemmingen heeft de voorkeur boven uitbreiding. In de EHS-natuur, -verweving, en -verbindingszones en waterbergingsgebieden geldt daartoe de 'nee tenzij'-benadering. In de waardevolle open gebieden zijn geen recreatieve ontwikkelingen toegestaan die het open karakter aantasten.

Daarnaast wordt er een onderscheid gemaakt voor de gebieden met een bijzondere status; de waardevolle landschappen, de concentratiegebieden voor intensieve teelten, de ganzen- en weidevogelgebieden en groene wigen. Voor de waardevolle landschappen wordt het 'ja, mits'-beginsel gehanteerd. Het al dan niet toestaan is naar de aard, schaal en verschijningsvorm van initiatieven in deze gebieden nadrukkelijk afhankelijk van de effecten op de kernkwaliteiten en gebiedskenmerken. Voor de concentratiegebieden voor intensieve teelten en weidevogel- en ganzengebieden geldt dat vanuit milieuoverwegingen respectievelijk verstoringsproblematiek nieuwvestiging en uitbreiding met intensieve vormen van recreatie niet kan worden toegestaan.

Recreatiewoningen

Terreinen met recreatiewoningen dienen gezien hun aard en functie een aan de omgeving aangepast karakter te hebben. Om dit te waarborgen zijn richtlijnen ten aanzien van oppervlakte en bouwvolume gesteld; er wordt een maximummaat toegestaan van 75 m² en 300 m³ (inclusief berging en kelder). Uitbreidingen en nieuwvestiging van terreinen voor recreatiewoningen of stacaravans kunnen alleen worden toegestaan indien er sprake is van een bedrijfsmatig geëxploiteerd terrein, vastgelegd in het bestemmingsplan. Hieronder wordt verstaan: "het via een bedrijf, stichting of andere rechtspersoon voeren van een zodanig beheer/exploitatie, dat in de logiesverblijven daadwerkelijk recreatieve (nacht)verblijfsmogelijkheden worden geboden." Aan de bouw van solitaire recreatiewoningen wordt geen medewerking verleend. Voor recreatiewoningen geldt als nadere eis dat deze slechts mogen worden opgericht en gebruikt voor de verhuur ten behoeve van wisselend gebruik. Bij nieuwe initiatieven voor complexen van recreatiewoningen dienen eerst bestaande planologische restcapaciteiten binnen de regio te worden betrokken alvorens nieuwvestiging of uitbreiding aan de orde is. Stacaravans die groter zijn dan 55 m² (inclusief bijgebouwen en overkappingen), ook wel chalets genoemd, worden voor wat betreft handhaving beschouwd als zijnde recreatiebungalows. Dientengevolge is het handhavingbeleid voor recreatiewoningen van toepassing.

2.1.2 Mooi dichtbij

Het provinciale beleid ten aanzien van recreatie en toerisme is uitgewerkt in de nota 'Mooi dichtbij'. In deze nota wordt nadrukkelijk gekozen voor een decentrale aanpak en regionale diversiteit. Dit vanuit de gedachte dat juist de regionale accenten in het verblijf in Gelderland zo aantrekkelijk maken. Een en ander is vertaald in een aantal beleidskeuzes:

- Van 'product' naar 'ondernemer': het scheppen van optimale voorwaarden zodat toeristisch-recreatieve ondernemers hun werk kunnen doen;
- Gezonde en vitale sector: het is de ambitie de bestedingen en werkgelegenheid in de sector te laten groeien;
- Meer aandacht voor ruimte: ruimteclaims en knelpunten van ondernemers zullen worden ingebracht in de ruimtelijke afwegingen, die in het kader van het nieuw op te stellen streekplan zullen worden gemaakt;
- Van provinciaal product naar regionale profilering;
- Regie op hoofdlijnen: verantwoordelijkheid primair bij regio's en bedrijven;
- Mooi dichtbij: inspirerend kader voor projecten

De toeristisch-recreatieve speerpunten zijn uitgewerkt in vier thema's:

1. Kwaliteitsverbetering: het gaat hierbij om de kwaliteit van het fysieke product, waaronder de natuurlijke omgeving, maar ook de ondersteunende kwaliteiten als goed ondernemerschap, gastvrijheid, professionaliteit en duurzaamheid.
2. Plattelandstoerisme: dit omvat alle vormen van kleinschalig toerisme waarbij de beleving van het platteland en zijn identiteit centraal staat.
3. Cultuurtoerisme: bij deze vorm van toerisme worden kunst, cultuur en cultuurhistorie ingezet om de toeristische aantrekkelijkheid van een gebied te versterken.
4. Basisinfrastructuur & -voorzieningen: dit betreft de netwerken en voorzieningen voor alle vormen van dagrecreatieve vrijetijdsbesteding, zoals wandelen, fietsen, zwemmen, paardrijden, varen, etc.

2.2 Regionaal beleid

2.2.1 Reconstructieplan Achterhoek en Liemers

In het reconstructieplan wordt aangegeven dat het belangrijk is om, met het oog op de ruimtelijke kwaliteit van de Achterhoek, toeristisch-recreatieve ontwikkelingen in goede banen te leiden. Voor de ruimtelijke ontwikkeling wordt daarom gekozen voor een gelaagd zoneringsprincipe van ruimtelijke concentratie in het landelijke gebied. De uitbreidingsruimte ten behoeve van kwaliteitsverbetering van verblijfsrecreatiebedrijven zal gevonden moeten worden in samenhang met een goede inpassing in de omgeving.

2.2.2 Toerisme en Recreatie Achterhoek Liemers

In 2006 heeft de Kamer van Koophandel Centraal Gelderland in nauwe samenwerking met het Gelders Overijssels Bureau voor Toerisme, het Achterhoeks Bureau voor Toerisme, het Recreatieschap Achterhoek Liemers, het Plattelandshuis Achterhoek Liemers, Recron en Koninklijke Horeca Nederland de visie Toerisme en Recreatie Achterhoek Liemers opgesteld. De visie fungeert als leidraad voor het te voeren beleid van regionale overheden, brancheorganisaties en ondernemers. Doel is de toeristische ontwikkelingen in de Achterhoek en Liemers een impuls te geven en op deze manier een bijdrage te leveren aan de stimulering van de regionale economie.

De ontwikkeling van toerisme en recreatie wordt gezien als een belangrijke opgave omdat deze sector van betekenis is voor de economie en de werkgelegenheid. De landschappelijke en ruimtelijke kwaliteiten van de Achterhoek en Liemers staan hoog in het vaandel. Binnen de kaders moet echter voldoende ruimte worden geboden voor toerisme en recreatie. In het kader van de ontwikkeling van economische dragers voor het platteland is plattelandstoerisme als speerpunt benoemd. Extensieve vormen van verblijfs- en dagrecreatie en recreatief medegebruik worden gestimuleerd, omdat zij zich goed verenigen met de diverse functies in het buitengebied.

2.2.3 Voorstellen recreatieschap Achterhoek-Liemers

Op verzoek van de gemeenten in de regio Achterhoek heeft het recreatieschap Achterhoek-Liemers het initiatief genomen om een coördinerende rol te vervullen binnen de regio met betrekking tot de gevolgen van de intrekking van de Wor. Doel is om op regionaal niveau afstemming te verkrijgen op basis waarvan

individuele gemeenten meer gedetailleerd het eigen beleid kunnen vaststellen. De voorstellen zijn samengebracht in het rapport "Intrekking Wet op de openluchtrecreatie en gemeentelijk beleid, beleidsaanbevelingen voor Achterhoek en Liemers". Het rapport is van nut gebleken bij de ontwikkeling van het voorliggende kampeerbeleid.

2.3 Gemeentelijk beleid

In de gemeente Oost Gelre zijn de uitgangspunten van de Wor globaal vastgelegd in bestemmingsplannen. Het gaat met name om de bestemmingsplannen Buitengebied van de voormalige gemeenten Groenlo, Lichtenvoorde, Ruurlo, Eibergen en Zelhem. Een uitwerking in verordeningen heeft niet plaatsgevonden, wel hebben de voormalige gemeenten Lichtenvoorde en Groenlo beleid inzake de Wor vastgesteld. De diverse bestemmingsplannen bieden geen uitbreidingsmogelijkheden voor de binnen de gemeente gelegen kampeerterreinen. Verzoeken om uitbreiding moeten afzonderlijk worden beoordeeld.

3. JURIDISCH KADER

3.1 Wet op de openluchtrecreatie

De Wet op de openluchtrecreatie (Wor) bevat regels over de ruimtelijke spreiding en diversiteit van het kampeeraanbod en de kampeerovereenkomst. Voorschriften op het gebied van hygiëne, gezondheid en veiligheid waren vastgelegd in het Besluit Hygiëne, Gezondheid en Veiligheid Kampeerreinen, dit besluit is per 1 november 2005 vervallen. Zoals gezegd vervalt de Wor per 1 januari 2008.

De Wor bevat een aantal van belang zijnde (begrips)bepalingen:

- Kampeerrein: terrein of plaats, geheel of gedeeltelijk ingericht, en blijkens die inrichting bestemd, om daar gelegenheid te geven tot het plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen ten behoeve van recreatief nachtverblijf;
- Kampeermiddel: tent, tentwagen, kampeerauto of caravan dan wel enig ander onderkomen of enig ander voertuig of gewezen voertuig of gedeelte daarvan, voor zover geen bouwwerk zijnde, waarvoor ingevolge artikel 40 van de Woningwet een bouwvergunning vereist is; een en ander voor zover deze onderkomens of voertuigen geheel of ten dele blijvend zijn bestemd of opgericht dan wel worden of kunnen worden gebruikt voor recreatief nachtverblijf;
- Ingeval een caravan is aan te merken als een bouwwerk en het plaatsen geschiedt in overeenstemming met de bepalingen van de Wor, is voor het plaatsen geen bouwvergunning als bedoeld in artikel 40, eerste lid, van de Woningwet vereist.

3.2 Bouwvergunningplichtige recreatieobjecten

Het beleidsmatige onderscheid tussen kampeermiddelen, chalets en recreatiewoningen wordt in hoofdstuk 4 gemaakt. Van belang is ook het onderscheid tussen kampeermiddelen waarvoor geen bouwvergunning nodig is, en kampeermiddelen waarvoor wel een bouwvergunning nodig is.

De bepalingen in de Wor hebben geleid tot onduidelijkheid over de vraag wanneer er nog sprake is van een kampeermiddel waarvoor geen bouwvergunning hoeft te worden aangevraagd. Voor permanente bouwwerken dient in de regel een bouwvergunning te zijn verleend, alvorens deze mogen worden geplaatst. De Woningwet maakt echter een uitzondering voor caravans in de zin van de Wor als die, kort gezegd, op een kampeerrein met kampeervergunning worden geplaatst. De vraag die in praktijk speelt is wat nu een caravan is. Als een recreatieobject geen caravan is, geldt de uitzondering op de bouwvergunningplicht niet en is er een bouwvergunning voor de plaatsing nodig.

Uit verschillende uitspraken van de Raad van State kan worden afgeleid dat er van een caravan geen sprake meer is als deze qua vorm, omvang, en constructie niet geschikt is om te worden vervoerd. In dergelijke gevallen wordt er gesproken van een chalet of recreatiewoning waarvoor een bouwvergunning is vereist.

Tegelijkertijd met het vervallen van de Wor zal ook artikel 40, tweede lid, van de Woningwet komen te vervallen. In die bepaling is geregeld dat ingeval een caravan is aan te merken als een bouwwerk en het plaatsen daarvan geschiedt in overeenstemming met de Wor, daarvoor geen bouwvergunning is vereist. Het vervallen van artikel 40, tweede lid, van de Woningwet brengt met zich mee dat de bouwvergunningplicht voor het plaatsen van caravans, voor zover deze zijn aan te merken als een bouwwerk, integraal herleeft, hetgeen onbedoeld is. Om dit te ondervangen worden twee leden aan artikel 40 van de Woningwet toegevoegd, luidende:

- 2 voor het bouwen van een tent, tentwagen, kampeerauto of caravan ten behoeve van recreatief nachtverblijf is geen bouwvergunning vereist, indien het bouwen geschiedt in overeenstemming met de voorschriften van het bestemmingsplan;
- 3 het in stand houden van een ingevolge het tweede lid zonder bouwvergunning gebouwde tent, tentwagen, kampeerauto of caravan buiten een tijdvak waarbinnen het betreffende bouwwerk, ingevolge het bestemmingsplan is toegestaan, staat gelijk aan een overtreding van het verbod, bedoeld in het eerste lid, aanhef en onderdeel b.

Met de nu voorgestelde wijziging van de Woningwet wordt bereikt dat de huidige situatie, waarin caravans ten behoeve van recreatief nachtverblijf bouwvergunningsvrij kunnen worden gebouwd, materieel ongewijzigd blijft, met dien verstande dat niet meer wordt geëist dat het bouwen van de caravan

geschiedt in overeenstemming met de Wor, maar in overeenstemming met de voorschriften van een bestemmingsplan.

De nieuwe regeling ziet mede op tenten, tentwagens en kampeerauto's, voor zover deze als bouwwerken zijn aan te merken. Hiertoe is besloten, omdat het bouwwerken betreft die naar hun aard op één lijn zijn te stellen met caravans en in de regel geen grotere ruimtelijke uitstraling hebben. Hiermee wordt tegemoetgekomen aan een wens uit de praktijk van gemeenten en de recreatiebranche. Voor de goede orde wordt er hierbij op gewezen dat onder een caravan niet alleen een zogenoemde stacaravan maar ook een zogenoemde toercaravan moet worden verstaan en dat ook een tent uiteenlopende verschijningsvormen kan hebben.

Voor percelen die niet in een bestemmingsplan zijn begrepen, brengt de nieuwe regeling met zich mee dat ter plaatse nooit een van de hiervoor genoemde bouwwerken ten behoeve van recreatief nachtverblijf bouwvergunningvrij kan worden gebouwd, omdat niet aan de eis kan worden voldaan dat het bouwen geschiedt in overeenstemming met de voorschriften van een bestemmingsplan.

3.3 Wet geurhinder en veehouderij

Op grond van de Wet geurhinder en veehouderij wordt als een geurgevoelig object aangemerkt: een gebouw, bestemd voor en blijkens aard, indeling en inrichting geschikt om te worden gebruikt voor menselijk wonen of menselijk verblijf en die daarvoor permanent of een daarmee vergelijkbare wijze van gebruik, wordt gebruikt. Daarmee moeten alle gebouwen die geschikt zijn als recreatieverblijf worden aangemerkt als geurgevoelig object. Dit geldt echter niet voor mobiele kampeermiddelen.

4. BELEIDSUITGANGSPUNTEN

4.1 Onderscheid kampeermiddelen – chalets – recreatiewoningen

Om misverstanden te voorkomen is het goed om duidelijkheid te bieden over welke vormen van verblijfsrecreatie er binnen de gemeenten zijn toegestaan, en welke binnen een kampeerterrein passend worden geacht. Om enigszins te kunnen sturen op de diversiteit in het aanbod aan kampeervormen zullen in de toekomst, ter uitvoering van dit kampeerbeleid, in de bestemmingsplannen voorschriften worden opgenomen over het soort kampeermiddelen.

De laatste jaren is de verblijfsrecreatiesector in Nederland volop in beweging. De huidige consument vraagt om steeds meer luxe, ook waar het gaat om kamperen. Ook speelt de 'beleving' een steeds belangrijkere rol. Op de markt verschijnen dan ook steeds weer nieuwe vormen van kampeermiddelen. Recreatieondernemers richten zich veelvuldig op het verbeteren van de kwaliteit van het eigen kampeerproduct door in te spelen op deze groeiende vraag naar comfort kamperen en een hoogwaardig voorzieningen en/of serviceniveau.

4.1.1 Reguliere kampeermiddelen

Onder reguliere kampeermiddelen worden tenten, tentwagens, toercaravans en kampeerauto's verstaan. Oftewel: alle mobiele kampeermiddelen.

4.1.2 Stacaravans

Een stacaravan is een caravan met een maximale oppervlakte van 36 m² die gedurende langere tijd op een kampeerterrein op dezelfde plaats staat en die door zijn plaatsing direct of indirect met de grond is verbonden, dan wel direct of indirect steun vindt in of op de grond en daardoor als bouwwerk is aan te merken.

Hoewel stacaravans niet beschouwd worden als mobiele kampeermiddelen is het wel wenselijk om ze te kunnen verplaatsen. Stacaravans zijn van oudsher gevestigd op kampeerterrainen waar de eigenaar van de stacaravan een standplaats huurt. Dit beleid zal hier geen verandering in brengen. Gezien de vestiging van stacaravans op kampeerterrainen is het wel wenselijk om aansluiting te houden bij de mobiele kampeermiddelen. Vanuit dat oogpunt is bepaald dat een stacaravan een maximale oppervlakte van 36 m² heeft. Dit is ongeveer de grens waarbinnen stacaravans nog over de openbare weg vervoerd mogen worden. De hoogte van een stacaravan bedraagt maximaal 3,50 meter, gemeten vanaf de onderkant van de wielen.

Veelvuldig worden schuurtjes geplaatst bij een stacaravan. Om te voorkomen dat dergelijke schuurtjes uitgroeien tot grotere aan- of bijgebouwen is het noodzakelijk om voorschriften te stellen ten aanzien van de maximale oppervlakte en de hoogte. De oppervlakte van een bijgebouw bij een stacaravan bedraagt maximaal 6 m², de goothoogte maximaal 2,50 meter.

4.1.3 Trekkershutten

Een trekkershut is een verblijf, bestaande uit een lichte constructie en lichte materialen, niet zijnde een kampeermiddel of een stacaravan, dat naar de aard en de inrichting is bedoeld voor recreatief dag- en/of nachtverblijf en geen grotere oppervlakte heeft dan 30 m².

Trekkershutten voorzien in een verblijfsrecreatieve behoefte en biedt de recreatieondernemer bij uitstek mogelijkheden het kampeerseizoen te verbreden, met de hierbij behorende opbrengsten. Trekkershutten zijn een welkome aanvulling op de differentiatie van het toeristische kampeerproduct in de gemeente. Het plaatsen van trekkerhutten op reguliere kampeerterrainen wordt dan ook in een toekomstig bestemmingsplan voor het buitengebied mogelijk gemaakt. Een trekkershut is ingericht voor maximaal zes personen met slaap-, kook- en zitgelegenheid. Trekkershutten hebben een oppervlakte van maximaal 30 m² en een hoogte van maximaal 3,50 meter. Een trekkershut bestaat uit één bouwlaag. Bijgebouwen zijn bij trekkershutten niet toegestaan.

4.1.4 Chalets

Een chalet is een bouwwerk, bestaande uit een lichte constructie en lichte materialen, niet zijnde een kampeermiddel of stacaravan, dat naar de aard en de inrichting is bedoeld voor recreatief dag- en/of nachtverblijf en geen grotere oppervlakte heeft dan 55 m².

Chalets vormen een aparte categorie tussen de (sta)caravans en recreatiewoningen. De verwachting is dat hiermee kan worden voorzien in de behoefte van een specifieke doelgroep. Een chalet is door zijn betaalbaarheid voor een breed publiek toegankelijk, en biedt bij uitstek kansen voor ouderen die minder te besteden hebben, maar wel graag willen blijven kamperen en recreëren. Het onderscheid komt zowel tot uitdrukking in het materiaalgebruik (hout, kunststof), als in de grootte (maximaal 55 m²). De maximale goot- en nokhoogte bedragen respectievelijk 2,50 en 4,00 meter. Een chalet bestaat uit één bouwlaag.

Slecht inbandige bijgebouwen worden wenselijk geacht. Deze dienen binnen de maximale oppervlakte van 55 m² te worden gerealiseerd.

4.1.5 Recreatiewoningen

Een recreatiewoning is elk recreatief verblijf met een oppervlakte van meer dan 55 m². Hierbij wordt aangesloten bij het provinciale beleid waarin ieder recreatieverblijf met een grotere oppervlakte wordt aangemerkt als recreatiewoning. Op grond van het provinciale beleid mag een recreatiewoning een maximale oppervlakte en inhoud van respectievelijk 75 m² en 300 m³ hebben, inclusief bijgebouw.

4.1.6 Kampeerterreinen

Kampeerterreinen zijn specifiek bedoeld voor mobiele kampeermiddelen, stacaravans en trekkershutten. Recreatiewoningen en chalets zijn niet toegestaan op kampeerterreinen. Dit neemt niet weg dat er ook sprake kan zijn van gemengde terreinen.

4.1.7 Bedrijfsmatige exploitatie

Op grond van provinciaal beleid is uitbreiding of nieuwvestiging van terreinen voor recreatiewoningen (chalets vallen hier ook onder) of stacaravans alleen toegestaan indien er sprake is van een bedrijfsmatig geëxploiteerd terrein, vastgelegd in het bestemmingsplan. Onder bedrijfsmatige exploitatie verstaat de provincie: het via een bedrijf, stichting of andere rechtspersoon voeren van een zodanig beheer/exploitatie, dat in de logiesverblijven daadwerkelijk recreatieve (nacht)verblijfsmogelijkheden worden geboden. Uit jurisprudentie die zich tot dusver gevormd heeft, wordt niet duidelijk of de provinciale definitie in een bestemmingsplan kan worden opgenomen en of dit een juiste omschrijving is van bedrijfsmatige exploitatie. De ruimtelijke relevantie van het stellen van eisen ten aanzien van de wijze van exploitatie wordt betwijfeld. Veel meer belang wordt gehecht aan het voorkomen van permanente bewoning.

4.2 Reguliere kampeerterreinen

4.2.1 Inleiding

In deze paragraaf zullen de belangrijkste onderwerpen die geregeld waren in de Wor-vergunning worden toegelicht en zal een keuze worden gemaakt voor de toekomstige situatie. Achtereenvolgens komen aan de orde: onderscheid tussen reguliere en kleinschalige kampeerterreinen, diversiteit in kampeervormen, het aantal en soort kampeermiddelen, de bebouwing ten behoeve van voorzieningen voor beheer en voor een dienstwoning, en de afscherpende beplanting om het kampeertrein.

In de reguliere kampeersektor is er sprake van een rijk geschakeerd aanbod van bedrijven. Dit varieert van bedrijven met weinig of geen voorzieningen tot bedrijven met zeer veel voorzieningen. In de praktijk blijkt dat er voor beide uitersten en alles wat daartussen ligt, een markt bestaat. Door ondernemers wordt vaak een gecombineerd product aangeboden, deze diversiteit kan bijdragen aan een gezonde onderneming. De professionalisering en het toenemende (sociaal-)economische belang van de recreatiesector vereisen een duidelijke verwoording van de verblijfsrecreatie in het bestemmingsplan.

4.2.2 Onderscheid tussen reguliere en kleinschalige kampeerterreinen

De eerste vraag die dient te worden beantwoord is of er een onderscheid wenselijk is tussen reguliere en kleinschalige kampeerterreinen. Indien er een onderscheid wordt gemaakt dient in het bestemmingsplan een aparte regeling te worden opgenomen voor de vestiging van kleinschalige kampeerterreinen. Voor een regulier kampeertrein blijft in de toekomst als voorwaarde gelden dat het terrein in het

bestemmingsplan uitsluitend of mede als kampeertrein is aangegeven. Hiermee verandert er inhoudelijk niet veel bij intrekking van de Wor. De meeste gemeenten zijn in het algemeen terughoudend bij het toestaan van nieuwe kampeertreinen. Door onderscheid met kleinschalige kampeertreinen te maken, is nieuwvestiging van kleinschalige kampeertreinen wel mogelijk. Een tweede voordeel is dat een uitbreiding van een gedifferentieerd aanbod van verblijfsmogelijkheden wordt bevorderd. Het bovenstaande maakt een onderscheid tussen reguliere en kleinschalige kampeertreinen wenselijk.

4.2.3 Aantal en diversiteit kampeermiddelen

In de Wor is bepaald dat burgemeester en wethouders nadere voorschriften en beperkingen kunnen stellen aan de inrichting van kampeertreinen. Op dit moment is in de kampeervergunning voor de reguliere kampeertreinen het exacte aantal kampeerplaatsen vastgelegd. In de nieuwe situatie kan de gemeente zelf bepalen in hoeverre het wenselijk of noodzakelijk is om in het bestemmingsplan de maximumcapaciteit van een kampeertrein vast te leggen. De Wor wordt ingetrokken met het doel de regeldruk voor ondernemers te verminderen. De ondernemer moet flexibel kunnen inspelen op de steeds veranderende marktomstandigheden. Vanuit deze gedachte past het niet om in het bestemmingsplan exacte aantallen op te nemen voor de te plaatsen mobiele kampeermiddelen per kampeertrein en geen voorschriften te stellen ten aanzien van de oppervlakte van kampeerplaatsen. Dit geldt echter niet voor het plaatsen van vaste kampeermiddelen: stacaravans en trekkershutten.

Op het moment dat een houder van een regulier kampeertrein naast mobiele kampeermiddelen ook stacaravans en trekkershutten mag plaatsen, is de verleiding groot om het terrein voor het overgrote deel in te richten met vaste kampeermiddelen. Het geplaatst houden van vaste kampeermiddelen vormt een zekere en stabiele inkomstenbron. Hoewel deze vormen van kamperen op een regulier kampeertrein passend worden geacht, is het vanuit ruimtelijk oogpunt niet wenselijk dat kampeertreinen worden volgebouwd met stacaravans en trekkershutten. Bovendien is het onbeperkt toestaan van bouwwerken binnen een kampeertrein in strijd met de rechtszekerheid. Dit zal immers een ongewenste verdichting tot gevolg kunnen hebben. Het volbouwen van een kampeertrein met stacaravans en trekkershutten komt de beoogde diversiteit niet ten goede. Tenslotte wordt opgemerkt dat een kampeertrein gelegen kan zijn in een gebied met bijzondere omgevingswaarden waardoor (een toename van) vaste kampeermiddelen mogelijk niet wenselijk zijn.

Om te voorkomen dat een kampeertrein geheel wordt bebouwd met trekkershutten en/of stacaravans zal in het toekomstige bestemmingsplan voor het buitengebied per kampeertrein een maximum aantal trekkershutten en stacaravans worden vastgelegd, alsmede een maximaal percentage van het terrein waarbinnen trekkershutten en stacaravans mogen worden geplaatst. De mate waarin stacaravans en trekkershutten op een kampeertrein wenselijk zijn, wordt maatwerk geacht waarvoor in dit kampeerbeleid geen beleid is geformuleerd.

4.2.4 Bebouwing voorzieningen

De Wor stelt geen regels ten aanzien van de bebouwing van voorzieningen op kampeertreinen. Hiervoor is het bestemmingsplan bepalend. De bestemmingsplannen voor de verschillende in de gemeente aanwezige kampeertreinen kennen geen eenduidige regeling ten aanzien van de bebouwing van voorzieningen. In een nieuw bestemmingsplan voor het buitengebied zal in een eenduidige regeling voor alle kampeertreinen worden voorzien.

4.2.5 Bebouwing dienstwoning

De Wor stelt geen regels ten aanzien van het oprichten van een dienstwoning op kampeertreinen. Hiervoor is het bestemmingsplan bepalend. In de ten aanzien van de verschillende in de gemeente aanwezige kampeertreinen geldende bestemmingsplannen is over het algemeen per kampeertrein één dienstwoning toegestaan. Er wordt geen aanleiding gezien dit beleid te veranderen.

4.2.6 Landschappelijke inpassing

In de Wor is bepaald dat burgemeester en wethouders nadere voorschriften en beperkingen kunnen stellen aan de inrichting van kampeertreinen. In de verschillende bestemmingsplannen zijn geen voorschriften betreffende de landschappelijke inpassing opgenomen. Bij uitbreiding van bestaande treinen of nieuwvestiging dient wel een plan ten behoeve van landschappelijke inpassing te worden ontwikkeld. Ten behoeve van de uitvoering van een dergelijk plan wordt vaak een privaatrechtelijke overeenkomst afgesloten.

Om het behoud van bestaande afscherpende beplanting te waarborgen zal deze beplanting in het nieuwe bestemmingsplan voor het buitengebied concreet worden bestemd. Ten behoeve van de uitbreiding van bestaande terreinen, dan wel de ontwikkeling van nieuwe terreinen zal de eis tot realisatie van landschappelijke inpassing worden opgenomen in de te ontwikkelen bestemmingsplannen. Een publiekrechtelijke regeling verdient de voorkeur boven een privaatrechtelijke regeling omdat dit de handhaafbaarheid ten goede komt.

4.3 Kleinschalige kampeerterreinen

4.3.1 Inleiding

Onder kleinschalige kampeerterreinen worden veelal terreinen verstaan, bestemd voor in het algemeen maximaal 15 mobiele kampeermiddelen in de periode 15 maart tot en met 31 oktober. Het kleinschalig kamperen is ook wel bekend als “kamperen bij de boer”. Bij het kleinschalig kamperen speelt de vraag in hoeverre de gemeente de vestiging van kleinschalig kamperen aan beperkingen wil onderwerpen, en in hoeverre de gemeente onderscheid wenst aan te brengen in verschillende vormen van kleinschalig kamperen.

Op basis van de Wor heeft men voor het houden van een kleinschalig kampeertrein een ontheffing van burgemeester en wethouders nodig. Tevens zijn burgemeester en wethouders bevoegd (aanvullende) voorwaarden en beperkingen te verbinden aan het kleinschalig kamperen. Dit is om te voorkomen dat het kleinschalig kamperen op locaties en in gebieden plaatsvindt waar dit ongepast is. Met het verdwijnen van de Wor vervalt het ontheffingsstelsel. De voorwaarden, beperkingen en ontheffingsvoorschriften die ruimtelijk relevant zijn, zullen in een nieuw bestemmingsplan voor het buitengebied worden opgenomen. Vooralsnog wordt in de APV een mogelijkheid opgenomen om nadere eisen te stellen ten aanzien van kleinschalige kampeerterreinen, waarmee excessen kunnen worden komen.

In enkele binnen de gemeente Oost Gelre geldende bestemmingsplannen zijn al mogelijkheden opgenomen voor kleinschalig kamperen als bedoeld in de Wor.

4.3.2 Soort kampeermiddelen

Binnen de Wor bestaan slechts mogelijkheden om reguliere kampeermiddelen te plaatsen. Voor het plaatsen van andere recreatieobjecten worden op andere terreinen voldoende mogelijkheden aangeboden. Bovendien genereert het merendeel van de exploitanten van reguliere kampeerterreinen met het verblijfstoerisme een hoofdkomen, dit in tegenstelling tot de houders van kleinschalige kampeerterreinen. Wanneer de houder van een kleinschalig kampeertrein ook overgaat tot het aanbieden van kampeerplaatsen voor vaste kampeermiddelen, gaat deze duidelijk in de richting van een recreatief bedrijf en is er steeds minder sprake van een nevenactiviteit. Het verschil met een regulier kampeertrein vervaagt. Daarnaast zijn stacaravans, chalets en trekkershutten gebouwen, waardoor er getoetst moet worden aan de Wet Geurhinder en Veehouderij. Dit ligt niet in de lijn van het beleid dat erop is gericht om kleinschalige kampeerterreinen rechtstreeks toe te staan, tenzij gelegen in de ecologische hoofdstructuur (EHS), het waardevol landschap en/of het groenblauwe raamwerk zoals aangegeven in streekplan Gelderland en eventuele uitwerkingen daarvan. Op kleinschalige kampeerterreinen zijn dan ook uitsluitend mobiele kampeermiddelen toegestaan.

4.3.3 Aantal kampeermiddelen

Op basis van de Wor is het mogelijk om maximaal 15 kampeermiddelen te plaatsen op een kleinschalig kampeertrein. Het huidige gemeentelijke beleid sluit hierbij aan. Vanuit belangenverenigingen zoals VeKaBo en SVR wordt aangedrongen om met het vervallen van de Wor het aantal toe te laten kampeermiddelen op kleinschalige kampeerterreinen te verhogen. Hierbij worden aantallen genoemd van 25 tot 40 kampeermiddelen. De belangenverenigingen zijn van mening dat de kleinschaligheid met deze aantallen behouden blijft, maar het economische rendement zodanig toeneemt dat dit de ondernemers een beter rendement en de gewenste financiële armslag geeft om te kunnen investeren in de kwaliteitsverbetering van het kampeerproduct. De brancheorganisatie Recron is echter tegen een toename van het aantal kampeermiddelen vanwege de oneerlijke concurrentie ten opzichte van de reguliere kampeerterreinen die hierdoor zou ontstaan.

Vanuit de VeKaBo en SVR wordt tevens gepleit voor een formulering in termen van kampeerplaatsen en niet in die van kampeermiddelen. Het definiëren in termen van kampeerplaatsen doet volgens de VeKaBo

en SVR meer recht aan de huidige situatie waarin veelal gebruikt wordt gemaakt van bijzettentjes bij het hoofdkampeermiddel.

Een verhoging van het maximaal aantal toegestane kampeermiddelen op kleinschalig kampeerterreinen naar 25 kampeermiddelen wordt redelijk geacht. Daarbij wordt bovendien aangesloten op de beleidskeuze van andere gemeenten in de regio Achterhoek. Wel is bepaald dat het maximale aantal kampeergasten op een kleinschalig kampeerterrein 150 mag bedragen.

4.3.4 Kampeerperiode

De Wor laat de periode voor het kleinschalige kamperen geheel vrij, wat betekent dat gedurende het hele jaar gekampeerd kan worden. In het gemeentelijke beleid wordt momenteel uitgegaan van een kampeerperiode van 15 maart tot en met 31 oktober. Gezien het beoogde doel van kleinschalige kampeerterreinen, namelijk het ervaren van rust en ruimte en de beleving van natuur en agrarische activiteiten, wordt het wenselijk geacht dat kleinschalige kampeerterreinen opgaan in het landschap. De permanente aanwezigheid van kampeermiddelen past niet in dit streven. Bij openstelling van kleinschalige kampeerterreinen gedurende het gehele jaar worden vaste vormen van kamperen in de hand gewerkt. Er wordt dan ook vastgehouden aan het bestaande beleid dat kleinschalig kamperen slechts is toegestaan in de periode van 15 maart tot en met 31 oktober. Buiten die periode mogen dan ook geen kampeermiddelen op het terrein aanwezig zijn.

4.3.5 Ruimtelijke aspecten

Gebiedsindeling

In beginsel is het mogelijk om overal in het buitengebied kleinschalig kamperen toe te staan. Extensieve vormen van verblijfsrecreatie worden gestimuleerd, omdat zij zich goed verenigen met de diverse functies in het buitengebied. Hoewel kleinschalig kamperen zich in het algemeen goed verenigt met de landschappelijke en ruimtelijke kwaliteiten van de Achterhoek, betekent dit niet dat kleinschalige kamperen overal zondermeer kan worden toegestaan. De provincie geeft aan dat extensieve vormen van verblijfsrecreatie te verenigen moeten zijn met natuur- en landschapsdoelstellingen. Dit geldt met name binnen het groenblauwe raamwerk en de waardevolle landschappen. Binnen de EHS geldt het 'nee, tenzij'-regime. Dit betekent dat een bestemmingswijziging niet mogelijk is als daarmee de wezenlijke kenmerken of waarden van het gebied significant worden aangetast, tenzij er geen reële alternatieven zijn en er sprake is van redenen van groot openbaar belang.

Het bovenstaande maakt dat kleinschalig kamperen slechts zal worden toegestaan via een binnenplanse vrijstelling in het bestemmingsplan buitengebied voor zover niet gelegen in het groenblauwe raamwerk, de waardevolle landschappen, en in de EHS. Binnen het groenblauwe raamwerk en de waardevolle landschappen zal een wijzigingsbevoegdheid in het bestemmingsplan Buitengebied worden opgenomen waarbij de bestaande waarden behouden moeten blijven, dan wel moeten worden gecompenseerd. Binnen de EHS worden in principe geen kleinschalige kampeerterreinen toegestaan, tenzij is aangetoond dat de wezenlijke kenmerken of waarden van het gebied niet significant worden aangetast. Voor vestiging van een kleinschalig kampeerterrein binnen de EHS is een bestemmingsplanherziening nodig.

De bovenstaande regeling gaat pas in als er een nieuw bestemmingsplan voor het buitengebied is ontwikkeld. Tot die tijd dient te worden getoetst aan de geldende bestemmingsplannen.

Koppeling aan agrarisch bedrijf

Het kleinschalig kamperen is beter bekend als kamperen bij de boer, wat een duidelijke koppeling weergeeft met de agrarische sector. In de Kampeerwet was het kleinschalig kamperen alleen toegestaan bij agrarische bedrijven. In de Wor is deze koppeling losgelaten.

Redenen om kleinschalig kamperen te koppelen aan het agrarisch bedrijf:

- De mogelijkheid voor het genereren van een extra inkomstenbron; het kleinschalig kamperen is voornamelijk ontstaan vanuit de gedachte dat daarmee een bron van aanvullende inkomsten aan boeren kon worden gegeven;
- De vrees voor wildgroei van het aantal kleinschalige kampeerterreinen.

Redenen om kleinschalig kamperen niet alleen bij agrarische bedrijven toe te staan:

- De wens om het aanbod van kleinschalige kampeerterrinen te vergroten;
- De mogelijkheid voor het genereren van een inkomstenbron ook voor andere groepen toegankelijk te maken;
- De onmogelijkheid het kleinschalige kampeerterrin voort te zetten bij beëindiging van het agrarische bedrijf. Een koppeling aan het agrarische bedrijf betekent dat de nevenactiviteit niet kan worden voortgezet wanneer het agrarische bedrijf wordt beëindigd. Een loskoppeling geeft ex-agrariërs en hobbyboeren de gelegenheid om een ontheffing te behouden;
- De ontwikkelingen binnen de landbouwsector; door de huidige schaalvergroting van de boerenbedrijven, zal het aantal bedrijven in de toekomst steeds verder afnemen. Vanuit dit perspectief zal een nevenactiviteit niet altijd meer interessant en/of noodzakelijk zijn. Door loskoppeling wordt de mogelijkheid gegeven om kleinschalig kamperen ook bij niet-agrariërs toe te staan.

De loskoppeling van de agrarische bedrijfsvoering aan het kleinschalig kamperen vormt een wijziging van het bestaande beleid. In andere gemeenten heeft de loskoppeling niet geleid tot de gevreesde wildgroei van kleinschalige kampeerterrinen. Een kleinschalig kampeerterrin dient te zijn gekoppeld aan een positief bestemd (agrarisch) bedrijf of burgerwoning in het buitengebied. Per bouwperceel is één kleinschalig kampeerterrin toegestaan. Het wordt niet redelijk geacht om kleinschalig kamperen uitsluitend te koppelen aan een agrarisch bedrijf. In dergelijke gevallen dient een agrariër, die al jaren zijn nevenverdiensten haalt uit kampeeractiviteiten, bij bedrijfsbeëindiging ook zijn kampeeractiviteiten te stoppen. Bovendien heeft het de voorkeur, om nieuwe initiatieven door verkoop van de agrarische bebouwing een evenredige kans te geven in het buitengebied, om het kleinschalige kamperen niet uitsluitend te koppelen aan een agrarische bedrijfsvoering. Kleinschalig kamperen wordt dan ook niet gekoppeld aan een agrarisch bedrijf.

Locatie kampeerterrin

In de Kampeerwet was het kamperen bij de boer gekoppeld aan het agrarische bouwperceel. De Werf heeft dit principe los gelaten en biedt de mogelijkheid voor elk perceel een ontheffing aan te vragen. Belangrijke redenen om de koppeling aan het bouwperceel op te leggen zijn het gevaar voor aantasting van het landschap, versnippering, betere regulering en dat in bepaalde gevallen ook voorzieningen moeten worden getroffen waarvoor een bouwvlak noodzakelijk is. Een nadeel is dat binnen het bouwperceel niet de meest aantrekkelijke plek voor kamperen kan worden gevonden of dat het bouwperceel een te beperkte omvang heeft. Gezien het bovenstaande is het wenselijk om kampeerterrinen in principe te koppelen aan het bouwblok. Indien er geen mogelijkheden zijn binnen het bouwblok dient het kampeerterrin direct aansluitend op het bouwblok te worden ingericht. Burgerwoningen in het buitengebied zijn in sommige bestemmingsplannen niet voorzien van een bouwblok. In dergelijke gevallen, of indien er binnen het bouwblok te weinig ruimte is, dient het kampeerterrin in de directe nabijheid van de woning te worden gesitueerd.

Uitsluiting kampeerterrinen binnen de bebouwde kom

Aangezien het kamperen bij de boer in de Kampeerwet betrekking had op het buitengebied, maar in de Werf deze bepaling is verruimd tot de burger, betekent dit impliciet de mogelijkheid om ook binnen de bebouwde kom kleinschalig kamperen toe te staan. Nu de kleinschalige kampeerterrinen niet worden gekoppeld aan een agrarisch bouwperceel is het wenselijk om de vestiging van kleinschalige kampeerterrinen binnen de bebouwde kom expliciet uit te sluiten. De beantwoording van de vraag of een perceel buiten de bebouwde kom is gelegen, vraagt om een ruimtelijke afweging. Er kan daarbij niet worden afgegaan op de komborden.

Bebouwing voorzieningen

Het is de bedoeling om kleinschalige kampeerterrinen zoveel mogelijk rechtstreeks toe te staan. Dit betekent dat er geen specifieke regeling voor dergelijke kampeerterrinen in het bestemmingsplan wordt opgenomen. Voorzieningen, zoals sanitair, dienen te worden gerealiseerd binnen de bebouwing die binnen het bouwperceel op grond van het bestemmingsplan mag worden opgericht.

Landschappelijke inpassing

Landschappelijke inpassing van kleinschalige kampeerterrinen wordt wenselijk geacht met het oog op de bescherming en ontwikkeling van het landschap, en de bescherming van privacy van omwonenden. Landschappelijke inpassing is maatwerk dat afhangt van de aanwezige landschappelijke en natuurwaarden en de al aanwezige beplanting. Bij vestiging van een kleinschalig kampeerterrin zal aan

de vrijstelling, bestemmingsplanwijziging of –herziening de voorwaarde worden gekoppeld dat, voor zover nodig geacht, voorzien wordt in een landschappelijke inpassing. In de APV zal worden opgenomen dat nadere eisen gesteld kunnen worden aan kleinschalige kampeerterreinen, ondermeer ten aanzien van landschappelijke inpassing. Hiermee kunnen eisen worden gesteld aan kleinschalige kampeerterreinen die al op grond van het bestemmingsplan zijn toegestaan.

Geurhinder

De nieuwe Wet Geurhinder en Veehouderij merkt uitsluitend gebouwen waarin mensen wonen of verblijven aan als geurgevoelig object. Dit betekent dat mobiele kampeermiddelen niet aangemerkt worden als geurgevoelig object, en de vestiging van een kleinschalig kampeerterrein dan ook geen belemmeringen oplevert voor omliggende agrarische bedrijven.

4.3.6 Overgangsbepalingen

In enkele binnen de gemeente Oost Gelre geldende bestemmingsplannen zijn al mogelijkheden voor kleinschalig kamperen opgenomen. Binnen de daartoe bestemde gebieden is kleinschalig kamperen toegestaan totdat het beleid wordt herzien in een nieuw bestemmingsplan voor het buitengebied. Kleinschalige kampeerterreinen die nu wel in het beleid passen maar in de toekomst wellicht niet meer, zullen in het nieuwe bestemmingsplan onder het overgangsrecht komen te vallen.

5. Bijzondere kampeervormen

Er worden een aantal bijzondere kampeervormen onderscheiden. Het is aan de gemeente om ten aanzien van deze kampeervormen beleid te ontwikkelen. Dit onderwerp kan het best geregeld worden in een aanvulling op de Algemene plaatselijke verordening, zodat er naast het bestemmingsplan slechts één instrument is dat voorziet in nadere regelgeving.

5.1 Verenigingskamperen op eigen terrein

Verenigingskamperen is het kamperen op eigen terrein voor verenigingen met een doelstelling van culturele, sociale, educatieve of wetenschappelijk aard gedurende maximaal 10 dagen per jaar. Binnen de gemeente zijn diverse terreinen aanwezig waar af en toe door verenigingen wordt gekampeerd. Het gaat daarbij met name om scoutingterreinen. Omdat het gebruik van de terreinen ten behoeve van kamperen slechts incidenteel is, zal het niet in het bestemmingsplan worden geregeld. In de APV zal een algemeen ontheffingsstelsel worden opgenomen. Indien het terrein meer dan 10 dagen per jaar wordt gebruikt voor kamperen, zal een regeling in het een bestemmingsplan getroffen moeten worden.

5.2 Groepskamperen buiten een kampeerterrein

Groepskamperen is het tijdelijk plaatsen van kampeermiddelen op een perceel, zijnde geen regulier of kleinschalig kampeerterrein gedurende maximaal 10 dagen per jaar, gekoppeld aan een meerdaags evenement waarvoor de burgemeester vergunning dan wel vrijstelling heeft verleend. Bij deze kampeervorm moet worden gedacht aan verzoeken die samenhangen met evenementen waarbij kamperen een goede en goedkope overnachtingsmogelijkheid is. In de Wor is geen relatie gelegd met het bestemmingsplan. Vanwege het incidentele karakter en de diversiteit van de aanvragen kunnen nauwelijks algemene criteria worden opgesteld. Daarom zal na het vervallen van de Wor voor groepskamperen een ontheffing op basis van de APV moeten worden verleend. Een dergelijke ontheffing kan alleen worden verleend indien:

- Aangevoerd kan worden dat het tijdelijk kamperen ten behoeve van een evenement plaatsvindt, dan wel dat er sprake is van een groep met een gemeenschappelijk doel ten tijde van dit kamperen;
- De tijdelijkheid van het kamperen maximaal 10 dagen per jaar mag bedragen, al dan niet verdeeld over maximaal 10 perioden;
- Op het tijdelijke kampeerterrein geen vaste kampeermiddelen zoals stacaravans en kampeerhutten worden geplaatst.

5.3 Natuurkampeerterreinen

Natuurkampeerterreinen zijn kampeerterreinen die voldoen aan de "Richtlijnen voor Erkenning, Inrichting en Beheer 2004" van de Stichting Natuurkampeerterreinen. Deze stichting, die in 1975 is opgericht, bevordert kamperen op terreinen die een rustige en eenvoudige kampeergelegenheid bieden en die zijn gelegen in gebieden met hoge natuurlijke en/of landschappelijke waarde. De Stichting is uitgever van Het Groene Boekje, de campinggids waarin alle Natuurkampeerterreinen in Nederland worden beschreven.

Momenteel zijn er geen natuurkampeerterreinen in de gemeente aanwezig. Aan de vestiging van een natuurkampeerterrein binnen de gemeentegrenzen wordt medewerking verleend via een bestemmingsplanherziening indien aan alle voorwaarden van de Stichting Natuurkampeerterrein, zoals opgenomen in de "Richtlijnen voor Erkenning, Inrichting en Beheer 2004" wordt voldaan. Het gaat daarbij in ieder geval om de volgende voorwaarden:

- Het terrein is gelegen in een aaneengesloten gebied van ten minste 25 hectare, waarvan in ieder geval de helft bestaat uit bos, natuurgebied en/of waardevol cultuurlandschap;
- Het terrein is zodanig gelegen dat er geen geluid, stank of lichtoverlast is;
- Het terrein wordt uitsluitend gebruikt door toeristische (mobiele) kampeermiddelen zoals tent, toercaravan, camper, vouwwagen of huifkar;
- Per hectare worden niet meer dan 30 kampeerplaatsen gerealiseerd;
- Het al dan niet, aaneengesloten natuurkampeerterrein is niet groter dan 3 hectare met daarop maximaal 90 kampeerplaatsen;
- Parkeren bij het kampeermiddel is niet toegestaan;
- De maximale verblijfsduur per kampeermiddel bedraagt 28 overnachtingen.

5.4 Vrij kamperen

Het toestaan van vrij kamperen buiten een erkend kampeerterrein of kleinschalig kampeerterrein kan resulteren in een overvloed aan kampeermiddelen in het landschap en in woongebieden. Vanuit het oogpunt van orde, rust, veiligheid en milieu, natuur en landschap is het niet wenselijk deze vorm van kamperen toe te staan. In de gemeente Oost Gelre geldt dan ook een algemeen kampeerverbod. Dit kampeerverbod wordt opgenomen in de APV.

5.5 Gereguleerde overnachtingsplaatsen

In Lichtenvoorde is op de parkeerplaats bij zwembad 't Meekenesch een zogenaamde GOP (gereguleerde overnachtingsplaats) aanwezig. Deze plaats biedt rondtrekkende kampeerders de mogelijkheid op deze plaats met een camper te overnachten. Er wordt, gezien de aanwezigheid van voldoende kampeerterreinen in de nabijheid van de andere kernen in de gemeente, geen aanleiding gezien om andere GOP's toe te laten. Er wordt dan ook verder geen regeling getroffen voor GOP's in bestemmingsplannen of de APV. Wel wordt de al bestaande GOP in Lichtenvoorde ruimtelijk relevant geacht, deze zal dan ook te zijner tijd in een nieuw bestemmingsplan worden opgenomen.

5.6 Nachtvissen

Sportvissen is een veel beoefende vorm van openluchtrecreatie. De sportvisserij is geregeld in de Visserijwet. Een deel van de sportvissers vist soms ook 's nachts door of begint met vissen wanneer de zon onder gaat. Het 's nachts vissen is voor de meeste Nederlandse wateren wettelijk toegestaan in de periode van 1 juni t/m 31 augustus. Daarnaast is het nachtvissen in een aantal wateren het gehele jaar toegestaan en kunnen visrechthebbenden – veelal hengelsportverenigingen – bij het ministerie van LNV ontheffing vragen om in hun wateren het gehele jaar te mogen nachtvissen.

Tijdens het nachtvissen wordt regelmatig gebruik gemaakt van enige bescherming in de vorm van een grote visparaplu of een tentje, waarin wordt overnacht. Met het wegvallen van de Wor vervalt het verbod op kamperen buiten kampeerterreinen. Om het nachtvissen in goede banen te leiden wordt in de APV de mogelijkheid opgenomen om gebieden aan te wijzen waar het verbod op vrij kamperen niet geldt.

6. Regelgeving op grond van beleid

6.1 Bestemmingsplan

Zoals reeds aangegeven zullen reguliere kampeerterrinen, terreinen voor verblijfsrecreatie en gemengde terreinen worden opgenomen in een nieuw te ontwikkelen bestemmingsplan voor het buitengebied. Voor de verschillende vormen van kamperen zullen passende voorschriften worden ontwikkeld. Vooralsnog vormen de geldende bestemmingsplannen het toetsingskader bij de beoordeling van initiatieven op het gebied van kamperen. Het voorliggende beleid vormt een leidraad bij de beoordeling van verzoeken om vrijstelling of herziening van het bestemmingsplan.

6.2 Algemene Plaatselijke Verordening

Ten aanzien van verenigingskamperen, groepskamperen en vrij kamperen zal een regeling in de APV worden opgenomen. De volgende definities en bepalingen worden dan ook aan de APV toegevoegd.

Kampeermiddel

Een tent, tentwagen, kampeerauto of toercaravan.

Vrij kamperen

Vrij kamperen is het kamperen op ieder ander terrein dan een regulier of kleinschalig kampeerterrein zonder ontheffing van burgemeester en wethouders.

Regulier kampeerterrein

Ieder kampeerterrein waar plaats wordt geboden aan meer dan 25 kampeermiddelen voor meer dan 10 dagen per jaar, voor zover positief bestemd in een in werking getreden bestemmingsplan, dan wel waarvoor vrijstelling op grond van de Wet op de Ruimtelijke Ordening / ontheffing op grond van de Wet ruimtelijke ordening is verleend.

Kleinschalig kampeerterrein

Ieder kampeerterrein waar plaats wordt geboden aan maximaal 25 kampeermiddelen en maximaal 150 kampeers voor meer dan 10 dagen per jaar, voor zover positief bestemd in een in werking getreden bestemmingsplan of wijzigingsplan, dan wel waarvoor vrijstelling op grond van de Wet op de Ruimtelijke Ordening / ontheffing op grond van de Wet ruimtelijke ordening is verleend.

Voorschriften op te nemen in APV:

I.

1. Het is verboden om vrij te kamperen.
2. Burgemeester en wethouders kunnen ontheffing verlenen van het in lid 1 genoemde verbod en daaraan in het belang van de openbare orde, veiligheid, zedelijkheid en gezondheid voorschriften verbinden, onder andere ter voorkoming en beperking van hinder, overlast en gevaar.
3. Burgemeester en wethouders kunnen gebieden aanwijzen waar het in lid 1 genoemde verbod, al dan niet onder door het college te voorschriften, niet van toepassing is.
4. Het in lid 1 genoemde verbod geldt niet voor het plaatsen van kampeermiddelen voor eigen, niet zijnde bedrijfsmatig, gebruik voor korte perioden door de rechthebbende op diens eigen terrein.

II.

1. Het is verboden te kamperen op een kleinschalig kampeerterrein in de periode van 31 oktober tot en met 15 maart en gedurende deze periode kampeermiddelen op een kleinschalig kampeerterrein te hebben.

III.

1. Burgemeester en wethouders kunnen aan de exploitant van een kleinschalig of regulier kampeerterrein eisen stellen met betrekking tot de exploitatie en inrichting van het desbetreffende kampeerterrein. De eisen kunnen onder andere betrekking hebben op landschappelijke inpassing van het terrein, de aard en omvang van de aanwezige sanitaire voorzieningen en de aard en omvang van de aanwezige kampeermiddelen.
2. De exploitant is verplicht de krachtens lid 1 gestelde eisen na te komen.

Geraadpleegde bronnen

- Ontwerp Kampeerbeleid, gemeente Noordenveld, januari 2007;
- Intrekking Wet op de openluchtrecreatie en gemeentelijk beleid, Beleidsaanbevelingen voor Achterhoek en Liemers, Recreatieschap Achterhoek en Liemers, 7 november 2006;
- Kadernota kampeerbeleid, Recreatieschap Drenthe, 11 september 2006;
- Visie toerisme & recreatie Achterhoek en Liemers 2007-2013;
- Streekplan Gelderland 2005;
- Mooi dichtbij, uitwerkingsnota recreatie en toerisme, provincie Gelderland, 12 november 2003;
- Recreatie(bedrijven): een beleid waard!, RECRON, november 2005;
- Brochure "Een natuurkampeerterrein in dit gebied zie je niet", stichting Natuurkampeerterreinen, juni 2006;

Brieven:

- Stichting Vrije Recreatie, 2 oktober 2006;
- Nederlandse Kampeerauto Club, mogelijke realisatie van een camperplaats (GOP), 6 februari 2007;